

Wieś i jej mieszkańcy

Motto: „Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród” (M. Konopnicka)

Tematyka wiejska ma długotrwałą tradycję w literaturze polskiej, jest niewysychającym źródłem, żywą tkanką.

Dla jednych wieś była krainą szczęścia „wsi spokojna, wsi wesola” – prawdziwą sielanką. Dla innych wieś to ciężki, ziemski żywot pańszczyźnianego chłopca.

Tak więc, obok zauroczenia, szła niesprawiedliwość i chłopska bieda.

Literaci napisali dużo o wsi, nie zmieściło się w jednej książce. Donieśli nam o tych, którym wypisywano na sztandarach „Żywią i bronią”, i o tych, którzy bronili swojej placówki, i o tych, co pomylili drogi i „obtłukiwali się” o wszystkie kanty swojego szczęścia”, i o tych, „co zaszli wysoko, ale marnie skończyli” i o kobietach, które „podzieliły się życiem jednego mężczyzny”, no i o tych, którym się już nie spieszy.